

Sygn. akt I C 1593/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Ewa Karwowska

Protokolant st. sekr. sąd. Danuta Szpanowska- Bartkowska

po rozpoznaniu w dniu 6.02.2014 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa H. D.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

I.Zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powódki H. D. kwotę 79.161,03zł (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy sto sześćdziesiąt jeden złotych 03/100) z ustawowymi odsetkami;

-od kwoty 77 331,87 zł od dnia 27.04.2012 r. do dnia zapłaty;

-od kwoty 1 829,16 zł od dnia 12.07.2012 r. do dnia zapłaty.

II.W pozostałej części oddala powództwo.

III.Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 9053 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu .

UZASADNIENIE

Powódka H. D. wniosła pozew przeciwko pozwanemu (...) SA w W. o zapłatę kwot:

- 82.875,17 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd marki P. o nr rej. (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27.04.2012 r. do dnia zapłaty,

- 783,66 zł tytułem zwrotu kosztów oględzin pojazdu, kalkulacji naprawy pojazdu, dokonania wyceny wartości pojazdu, na podstawie faktury VAT nr (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5.07.2012 r. do dnia zapłaty,

- 1045,50 zł tytułem zwrotu kosztów czynności pomocniczych związanych z likwidacją szkody - opinii technicznej, na podstawie faktury VAT nr (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5.07.2012 r. do dnia zapłaty.

Powódka wniosła także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż w dniu 26.03.2012 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego, uszkodzony został samochód powódki marki P. o nr rej: (...). Sprawca zdarzenia posiadał zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w firmie pozwanego. Powódka podkreśliła, iż zgłosiła pozwanemu szkodę, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, ustalił koszt

naprawy pojazdu powódki na kwotę 16.537,61 zł. Podniosła, iż kosztorys został przez pozwanego sporządzony nieprawidłowo. Zastosowano zaniżone stawki za roboczogodzinę prac, nie pozwalające na naprawę pojazdu wg technologii naprawy przewidzianej przez producenta pojazdu. Wysokość stawek znacznie odbiegała od stawek stosowanych w warsztatach naprawczych. Bezpodstawnie zaniżono też wartość wszystkich części zamiennych o 30 %. Następnie, ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, iż charakter oraz umiejscowienie uszkodzeń pojazdu wyklucza powstanie uszkodzeń w okolicznościach zdarzenia z dnia 26.03.2012 r. Powódka podkreśliła, iż zwróciła się o ustalenie kosztów naprawy przez niezależnego rzeczoznawcę, który określił uzasadnione koszty naprawy na kwotę 82.875,17 zł. Wystąpiła także do rzeczoznawcy techniki samochodowej, który stwierdził, iż uszkodzenia pojazdu powódki mogły powstać w przedmiotowym zdarzeniu. Powódka wezwała pozwanego do zapłaty odszkodowania wraz z poniesionymi kosztami opinii rzeczoznawców, jednak jej roszczenie nie zostało przez pozwanego zaspokojone. W zakresie żądania zwrotu kosztów opinii rzeczoznawców powódka wskazała, iż stanowiły one wydatek konieczny, poniesiony w celu sprecyzowania sumy należnej powódce, a zatem należy uznać je za szkodę majątkową, którą zakład ubezpieczeń obowiązany jest naprawić ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Nakazem zapłaty z dnia 30.08.2012 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie I Nc 300/12 uwzględnił żądanie pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania. Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, iż powódka nie udowodniła swoich twierdzeń, do czego była zobowiązana na podstawie art. 6 k.c. Podkreślił, iż przeprowadzone postępowanie wyjaśniające wykluczyło odpowiedzialność posiadacza samochodu marki F. o nr rej: (...). Stwierdzono, iż uszkodzenia powstałe w obu pojazdach nie korelują ze sobą i nie mogły powstać we wskazanych przez powódkę okolicznościach. Pozwany zakwestionował także roszczenie powódki co do wysokości wskazując, iż przedstawione przez powódkę koszty naprawy pojazdu zostały znacznie zawyżone. Pozwany zakwestionował zakres naprawy, w tym rodzaj części użytych do naprawy, ceny części oraz stawki za roboczogodzinę. Pozwany zakwestionował także roszczenie powódki w zakresie zwrotu kosztów kalkulacji naprawy pojazdu i dokonania wyceny przez rzeczoznawcę wskazując na brak związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem, a wskazywanymi kosztami.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 26.03.2012 r. przy ul. Ś. w G. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której, uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki P. (...) o nr rej: (...) stanowiący własność powódki H. D.. Do zdarzenia doszło w wyniku wykonania nagłego manewru skrętu w lewo przez kierującego samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej: (...) R. K., chcącego na łuku drogi w prawo ominąć sarnę, która wtargnęła na jezdnię, przekroczył oś jezdni i uderzył lewą przednią częścią samochodu F. (...) w nadjeżdżający z naprzeciwka samochód marki P. (...), którego kierującą była H. D..

dowód: akta szkody (...) - zgłoszenie szkody w pojeździe k.2, oświadczenie R. K. k. 38, zeznania świadka R. K. k. 113

Charakter odkształceń pojazdów uczestniczących w zdarzeniu z dnia 26.03.2012 r. odpowiada sytuacji kolizyjnej wskazanej przez uczestników zdarzenia.

dowód: opinia biegłego k. 132-172

W dniu zdarzenia pojazd sprawy był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) SA w W..

okoliczność bezsporna

Powódka zgłosiła pozwanemu szkodę powstałą w pojeździe marki P. (...) o nr rej: (...) oraz wniosła o likwidację szkody z ubezpieczenia OC sprawcy i wypłatę odszkodowania.

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel przeprowadził kalkulację naprawy pojazdu marki P. (...) określając koszty naprawy na kwotę 16.537,61 zł. W kalkulacji zastosowano stawkę 60 zł za roboczogodzinę prac

blacharsko - lakierniczych oraz ceny części zamiennych w łącznej kwocie 11.099,40 zł. Ceny części oryginalnych pomniejszono o 30%.

Ubezpieczyciel, po przeprowadzeniu czynności sprawdzająco - wyjaśniających, odmówił przyznania odszkodowania wskazując, iż wielkość, charakter deformacji uszkodzonych stref pojazdu oraz ich umiejscowienie wykluczają powstanie uszkodzeń w okolicznościach podanych przez powódkę.

dowód: pismo z 24.04.2012 r. k. 5, kalkulacja naprawy k. 6-8, raport z czynności sprawdzająco - wyjaśniających k. 10-14

Na zlecenie H. D. rzeczoznawcy z firmy PT-M (...) w R. sporządzili kalkulację naprawy pojazdu - kosztorys nr 470 oraz przeprowadzili czynności wyjaśniające w celu ustalenia okoliczności powstania szkody.

Stwierdzono, iż zakres oraz charakter uszkodzeń pojazdu marki P. (...) odpowiada wskazanej przez powódkę sytuacji kolizyjnej, zaś uszkodzenia pojazdów uczestniczących w zdarzeniu korelują ze sobą.

Koszt naprawy pojazdu marki P. (...) został określony na kwotę 82.875, 17 zł. W kalkulacji zastosowano stawkę 110 zł za roboczogodzinę prac blacharskich oraz 133 zł za roboczogodzinę prac lakierniczych. Zastosowano też ceny części zamiennych pochodzących od producentów i importerów pojazdów w łącznej kwocie 49.857,94 zł.

dowód: opinia techniczna nr 12/05/07 k. 28-39, kosztorys nr 470 k. 25-27

Koszt sporządzenia kalkulacji naprawy wyniósł 783,66 zł, zaś opinii technicznej 1045,50 zł. Koszt ten został w całości pokryty przez H. D..

dowód: faktura nr (...) k. 42, faktura nr (...)k. 43

Rzeczywista wysokość szkody poniesionej przez H. D. w samochodzie marki P. (...) o nr rej:(...), powstałej na skutek kolizji z dnia 26.03.2012 roku, wynosi łącznie 77.331,87 zł brutto. Wartość szkody ustalono przy zastosowaniu cen części nowych oryginalnych, występujących na rynku lokalnym oraz przy uwzględnieniu średniej arytmetycznej ze stawek za roboczogodzinę stosowanych w pierwszym półroczu 2012 r. na rynku lokalnym, w wysokości: prace blacharsko-mechaniczne - 119,53 zł, natomiast prace lakiernicze - 135,13 zł.

Nie stwierdzono wzrostu wartości pojazdu po dokonanej naprawie, w związku z zastosowaniem do naprawy części oryginalnych w miejsce uszkodzonych części.

Wartość pojazdu marki P. (...) w stanie sprzed szkody wynosiła 89.500 zł brutto, zaś wartość po zdarzeniu wynosiła: 37.700 zł.

dowód: opinia biegłego k. 132-172

Pojazd marki P. (...) został naprawiony przez męża powódki, który dokonał samodzielnego zakupu nowych części do uszkodzonego pojazdu oraz ich montażu. Prace lakiernicze zostały wykonane w warsztacie lakierniczym.

W dniu 14.06.2012 r. H. D. sprzedała pojazd marki P. (...) za kwotę 94.000 zł.

dowód: umowa sprzedaży k. 90, zeznania świadka J. D. k. 119

Pismem z dnia 5.07.2012 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty odszkodowania wraz z poniesionymi kosztami opinii rzeczoznawców. Pozwany nie uczynił zadość żądaniu powódki.

dowód: wezwanie do zapłaty k. 40-41

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt niniejszej sprawy, jak i zgromadzonych w aktach szkody (...), których autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, jak i nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd ustalił stan faktyczny także na podstawie niekwestionowanych zeznań świadków: R. K. oraz J. D.. Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne albowiem korespondują ze sobą oraz pozostałym materiałem, zgromadzonym w aktach sprawy, w szczególności opinią biegłego. Sąd wziął pod uwagę, iż J. D. jest mężem powódki i mógłby być zainteresowanym wynikiem niniejszego postępowania, nie znalazł jednak podstaw do kwestionowania ich rzetelności. Zeznania świadka były spójne i konsekwentne, przez co w konsekwencji zasługują na wiarę w całości.

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu pojazdów samochodowych. Opinia została uznana przez Sąd za rzetelną i jasną, sporządzoną w oparciu o najlepsze zasady wiedzy i logiki. Opinia biegłego w sposób jednoznaczny potwierdza, iż do zdarzenia z dnia 26.03.2012 r. mogło dojść w okolicznościach wskazywanych przez powódkę oraz świadka R. K., jak i wskazuje na rzeczywistą wysokość szkody poniesionej przez powódkę przy zastosowaniu cen części nowych oraz uśrednionej stawki za roboczogodzinę prac blacharsko - lakierniczych stosowanej na rynku lokalnym. Ocena zasadności zastosowania cen części nowych oraz wysokość stawki za roboczogodzinę podlegała zaś ocenie Sądu. Sąd zważył, iż strona pozwana zgłosiła szereg zarzutów do opinii biegłego, jednak sprowadzają się one do polemiki z rzetelną i spójną opinią biegłego. Nadto biegły, na rozprawie w dniu 6.02.2012 r. odniósł się szczegółowo do każdego z zarzutów podnoszonych przez stronę pozwaną, podtrzymując wnioski płynące z opinii pisemnej. W ocenie Sądu, w opinii pisemnej oraz ustnych wyjaśnieniach biegły udzielił precyzyjnych i wyczerpujących wyjaśnień w zakresie wysokości niezbędnych kosztów naprawy w pojeździe powódki. Oceniając rzetelność i przydatność opinii biegłego, Sąd nie znalazł podstaw mogących podważyć zasadność wynikających z niej wniosków.

Na rozprawie w dniu 6 lutego 2014 r. Sąd oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Zdaniem Sądu w/w wnioskowany przez stronę środek dowodowy, na okoliczności wskazane we wniosku, nie byłby w istocie przydatny dla rozstrzygnięcia sprawy. W ocenie Sądu, wniosek ten zmierzałby jedynie do bezpodstawnego przedłużenia postępowania. Sąd nie musi bowiem przeprowadzić dowodu zgłoszonego przez stronę, jeżeli uzna, że okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione (art. 217 § 2 k.p.c.) wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 lipca 2009 r., I UK 37/09. Sąd, w niniejszej sprawie, dopuścił dowód z opinii biegłego, profesjonalnego podmiotu zajmującego się tego typu badaniami, który poza opinią główną został uzupełniająco przesłuchany, odnosząc się szczegółowo do zarzutów strony. Sąd uznał wnioski płynące z opinii za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd pominął dowód z przesłuchania powódki H. D. w charakterze strony. W doktrynie podkreśla się bowiem, iż dowód z przesłuchania stron ma charakter posiłkowy i Sąd dopuszcza ten dowód jedynie wówczas, gdy po wyczerpaniu innych środków dowodowych pozostają niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. W przedmiotowej sprawie, zgromadzony materiał dowodowy, był wystarczający do jej rozstrzygnięcia, a nadto powódka nie stawiała się na posiedzenie Sądu, nie usprawiedliwiając swojego niestawiennictwa, dlatego Sąd pominął dowód z jej przesłuchania. Sąd pominął również dowód z zeznań świadka W. S. uznając, iż wniosek o jego przesłuchanie jest spóźniony.

Wobec powyższego istota problemu sprowadzała się do ustalenia:

-czy do zdarzenia z dnia 26.03.2012 r. doszło w okolicznościach wskazywanych przez powódkę H. D. oraz świadka R. K., a w konsekwencji ustalenia czy pozwany, co do zasady, ponosi odpowiedzialność za szkodę z dnia 26.03.2012 r.,

-czy zasadne jest ustalenie odszkodowania przysługującego powódce przy zastosowaniu cen części nowych oryginalnych,

-czy wysokość stawek za roboczogodzinę prac blacharsko - lakierniczych przyjętych w opinii biegłego P. S. mieściła się w powszechnie przyjętych cenach rynkowych występujących na lokalnym rynku w pierwszej połowie 2012 roku,

-a także czy powódka zasadnie domaga się zwrotu poniesionego kosztu kalkulacji naprawy sporządzonej na jej zlecenie,

co skutkowałoby ustaleniem, że tak skalkulowane koszty naprawy mieściły się w pojęciu należnego odszkodowania i powinny podlegać refundacji przez ubezpieczyciela.

Wobec kwestionowania przez pozwanego zarówno zasady odpowiedzialności, jak i wysokości szkody poniesionej przez powódkę, okoliczności te stały się podstawą opinii biegłego ds. pojazdów samochodowych. Jak wcześniej wskazano, Sąd w pełni podzielił wnioski płynące z opinii biegłego P. S. i oparł się na przedmiotowym dowodzie w całości.

W konsekwencji Sąd uznał, iż do zdarzenia z dnia 26.03.2012 r. doszło w okolicznościach wskazywanych przez powódkę oraz sprawcę zdarzenia, świadka R. K. - w wyniku podjęcia manewru obronnego skrętu w lewo, co doprowadziło do zderzenia z jadącą z przeciwnego kierunku powódką H. D., kierującą pojazdem marki P. (...) o nr rej: (...). Okoliczność ta wynika jednoznacznie z opinii biegłego P. S., który wskazał, iż uszkodzenia pojazdów, ich umiejscowienie oraz zakres mogą potwierdzać, że do kolizji doszło w okolicznościach podanych przez H. D. oraz R. K.. Okoliczność ta wynika również z wyjaśnień powódki oraz świadka R. K., które Sąd uznał za wiarygodne i konsekwentne. W ocenie Sądu, powyższe dowody jednoznacznie przesądają w jakich okolicznościach doszło do zdarzenia z dnia 26.03.2012 r. Biorąc zaś pod uwagę, iż pojazd sprawy zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...), na mocy art. 822 k.c., pozwany, co do zasady, odpowiada za szkodę wyrządzoną powódce H. D..

Odnosnie zarzutu pozwanego w zakresie przyjęcia przez biegłego cen części oryginalnych, zamiast obniżonych o 30%, o tej samej jakości, Sąd uznał, iż zarzut pozwanego jest niezasadny.

Podnieść należy, iż zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1980r., III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186) przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji, powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę. Jak wywiódł Sąd Najwyższy, odmienny pogląd prowadziłby do niemożliwego do przyjęcia wniosku, a mianowicie, że w sytuacji gdy uszkodzona została rzecz już częściowo używana, to ciężar przywrócenia jej do stanu poprzedniego rozkładałby się pomiędzy osobę, z winy której powstała szkoda, i poszkodowanego. Do takiego obciążenia poszkodowanego skutkami zawnionego działania sprawcy szkody lub innej osoby odpowiedzialnej cywilnie za tę szkodę nie ma uzasadnionych podstaw prawnych. W ocenie Sądu, powyższe zapatrywanie dotyczy również możliwości użycia części oryginalnych, a nie alternatywnych tj. nowych, ale oryginalnych.

Podkreślić należy, że na rynku istnieje możliwość nabycia oryginalnych części zamiennych (nowych lub używanych) oraz tzw. zamienników. Naprawa zatem uszkodzonego pojazdu jest, co do zasady, możliwa przy użyciu części zamiennych. Powódka, w niniejszej sprawie, domagała się zwrotu kosztów nowych oryginalnych części zamiennych. Sąd przychylił się w tej kwestii do opinii biegłego P. S., który w przeprowadzonej kalkulacji zastosował ceny części oryginalnych. Zważył bowiem, iż naprawa uszkodzeń przez zastąpienie części oryginalnych nowymi nieoryginalnymi częściami zawsze skutkuje spadkiem wartości pojazdu. Jak wskazał biegły, zastosowanie zamienników nie zawsze zapewnia należyte wykonanie naprawy co może mieć wpływ m.in. na bezpieczeństwo jazdy lub estetykę wykonanej naprawy. Używanie zamienników może odbywać się jedynie za zgodą i na ryzyko właściciela pojazdu, który w niniejszej sprawie takiej woli nie wyraził. W przedmiotowej sprawie, należało wziąć także pod uwagę specyfikę samochodu powódki, w którym, jak wskazał biegły, istniała możliwość zastosowania zamienników jedynie w zakresie reflektorów, reflektorów przeciwmgielnych oraz uszczelki szyby czołowej, co zmniejszyłoby koszt naprawy o ok. 900 zł. W zakresie zaś pozostałych części pojazdu marki P. (...) na rynku nie istnieją zamienniki, które można zastosować przy tego typu szkodzie. W ocenie Sądu, nie można także doprowadzić do sytuacji, w której uszkodzony pojazd będzie przedstawiał niższą wartość czy będzie charakteryzował się niższą trwałością lub większą zużywalnością w wyniku zastosowania tzw.

zamienników. Podstawową bowiem funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Jak podkreśla się w orzecznictwie, to poszkodowany ma prawo wyboru, dokonania naprawy pojazdu w wybranym przez siebie warsztacie naprawczym oraz przy użyciu nowych części zamiennych pod warunkiem, że jego pojazd nie zyska na wartości w związku z wymianą uszkodzonych części na nowe. W przedmiotowej sprawie biegły jednoznacznie wskazał, iż zasadne jest zastosowanie nowych części oraz podkreślił, że nie spowoduje to wzrostu wartości uszkodzonego pojazdu.

Reasumując, Sąd stanął na stanowisku, iż niezasadnie pozwany zakwestionował zastosowanie do naprawy pojazdu powódki części oryginalnych, w związku z czym uznał, iż powódce należy się zwrot wartości części nowych oryginalnych według kalkulacji sporządzonej przez biegłego sądowego P. S..

Odnosząc się z kolei do kwestii, czy wysokość stawek przyjętych w opinii biegłego sądowego P. S. mieściła się w powszechnie przyjętych cenach rynkowych w pierwszej połowie 2012 roku na lokalnym rynku, wskazać należy, że biegły zastosował stawki za roboczogodzinę: 119,53 zł za prace blacharsko-mechaniczne i 135,13 zł za prace lakiernicze. Jak wynika ze złożonej w sprawie opinii biegłego sądowego, zastosowane stawki zbliżone są do stawek "średnich", określonych z wyliczenia stawek stosowanych w warsztatach I i II kategorii metodą średniej arytmetycznej.

W powyższym kontekście podnieść należy, iż zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego (III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Należy podzielić zapatrywanie, że poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Wybierając warsztat, poszkodowany może się kierować m.in. ich fachowością, rzetelnością technicznej obsługi i poziomem prac naprawczych oraz określonymi niekiedy profitami połączonymi ze stałą obsługą serwisową. Zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.), poszkodowany będzie mógł domagać się od podmiotu odpowiedzialnego (ubezpieczyciela) odszkodowania obejmującego poniesione koszty prac naprawczych.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w powołanej uchwale, kosztami "ekonomicznie uzasadnionymi" są koszty ustalone według cen, którymi posługuje się wybrany przez poszkodowanego warsztat naprawczy dokonujący naprawy samochodu. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że ceny te odbiegają (są wyższe) od cen przeciętnych dla określonej kategorii usług naprawczych na rynku. Jeżeli nie kwestionuje się uprawnienia do wyboru przez poszkodowanego warsztatu samochodowego mającego dokonać naprawy, miarodajne w tym zakresie powinny być ceny stosowane właśnie przez ten warsztat naprawczy. Przyjęcie cen przeciętnych dla określenia wysokości przysługującego poszkodowanemu odszkodowania, niezależnie od samej metody ich wyliczenia, która może być zróżnicowana, nie kompensowałoby poniesionej przez poszkodowanego szkody, gdyby ceny przyjęte w warsztacie naprawczym były wyższe od przeciętnych.

W ocenie Sądu, całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, iż zastosowane w opinii biegłego sądowego stawki za roboczogodzinę: 119,53 zł za prace blacharsko-mechaniczne i 135,13 zł za prace lakiernicze mieściły się w cenach rynkowych w pierwszej połowie 2012 r. na lokalnym rynku, zaś w świetle powyższych rozważań pogląd pozwanego, iż należy zastosować stawki niższe, nie zasługiwał na uwzględnienie. Należy podkreślić, iż analiza stawek stosowanych przez warsztaty naprawcze na terenie T. wskazuje, iż przeprowadzenie naprawy uszkodzonego pojazdu przy przyjęciu stawki wskazanej przez pozwanego tj. 60 zł za rbg jest praktycznie niemożliwa. Sąd uwzględnił zatem fakt, że biegły, w swej opinii, zastosował stawkę najczęściej spotykaną na lokalnym rynku i w konsekwencji uznał, iż wykonanie naprawy pojazdu, przy zastosowaniu tej stawki, należy uznać za celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu.

Reasumując, Sąd stanął na stanowisku, iż powódce należy się odszkodowanie z tytułu uszkodzonego samochodu obliczonego na podstawie ustalonych kosztów naprawy według przedstawionej opinii biegłego sądowego P. S. - łącznej kwocie 77.331,87 zł brutto, jako koszt przywrócenia pojazdu powódki do stanu poprzedniego.

Sąd uznał również, że koszt kalkulacji naprawy nr (...) oraz opinii technicznej nr (...) stanowi element szkody i powódce należy się zwrot poniesionych na jej wykonanie kosztów w łącznej kwocie 1.829,16 zł. Zdaniem Sądu, zakres pojęciowy szkody podlegającej wyrównaniu przez zakład ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC obejmuje nie tylko koszty bezpośrednio związane z uszkodzeniem lub zniszczeniem pojazdu. Zgodnie ze stanowiskiem literatury prawa, zakres pojęciowy szkody odnosi się również do pokrycia innych kosztów, w tym kosztów opinii biegłych co do zakresu uszkodzeń lub zniszczeń. Zakres pojęciowy szkody "wybiega daleko poza uszczerbek majątkowy wyrządzony poszkodowanemu przez inną osobę (...) przez zniszczenie lub uszkodzenie (...) przedmiotu majątkowego, zaś koszt opinii biegłych co do zakresu szkody pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem i podlega wyrównaniu w ramach odpowiedzialności ubezpieczyciela (vide: Andrzej Wąsiewicz, Ubezpieczenia Komunikacyjne, Bydgoszcz - Poznań 2001 r., str. 88). Podnieść także należy, iż w sporze w toku postępowania likwidacyjnego, zasięgnięcie opinii niezależnego rzeczoznawcy jest dla strony jedynym w zasadzie sposobem przekonania ubezpieczyciela do swoich racji. Skoro powołanie rzeczoznawcy w trakcie likwidacji szkody pozwala - z założenia - zakończyć spór stron (przynajmniej częściowo) bez angażowania wymiaru sprawiedliwości, nie można żądać od poszkodowanego, aby nie korzystając z takiej możliwości od razu wnosił sprawę do sądu i wnioskował o powołanie biegłego. Zgodnie nadto z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 2 września 1979r. (I CR 505/75, LEX nr 7747), który Sąd w całości podziela, dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego i poza zabezpieczeniem dowodów ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania, w takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu (art. 361 k.c.).

Wobec powyższego oraz przy uwzględnieniu, iż sporna kalkulacja naprawy stanowiła w istocie podstawę dochodzenia przez powódkę odszkodowania w niniejszej sprawie, należało uznać, iż zlecenie wykonania kalkulacji było celowe, a jej koszt należy do wydatków uzasadnionych.

W związku z powyższym, Sąd, na podstawie art. 822 k.c. w związku z art. 361 k.c. i art. 363 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 79.161,03 zł, o czym orzekł w punkcie I wyroku.

Ponadto Sąd, kierując się treścią przepisu art. 481 § 1 k.c. oraz 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, uwzględnił żądanie powódki w zakresie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 77.331,87 zł od dnia 27.04.2012 r. do dnia zapłaty. Zważył bowiem, iż szkoda została zgłoszona przez powódkę w dniu 27.03.2012 r., a zatem 30 - dniowy termin upływał z dniem 26.04.2012 r.

W zakresie zaś żądania odsetek ustawowych od kwoty 1.829,16 zł Sąd zasądził odsetki od dnia 12.07.2012 r. Wziął przy tym pod uwagę, iż powódka wezwała pozwanego do zapłaty pismem z dnia 5.07.2012 r., a zatem wliczając czas niezbędny na obrót korespondencji oraz spełniania żądania powódki, zasadne było zasądzenie odsetek od dnia 12.07.2012 r.

W punkcie II wyroku Sąd, na podstawie powyżej cytowanych przepisów, oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, zawarte w punkcie III wyroku, Sąd oparł o treść art. 100 k.p.c. Zważył bowiem, iż powódka uległa jedynie co do nieznaczącej części swego żądania. Na zasądzone koszty złożyła się opłata od pozwu w wysokości 4236 zł, koszty zaliczek na poczet opinii biegłych w wysokości 1200 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki, ustalone na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), w wysokości 3600 zł.